

מסורת הש"ס

(6) (ב"מ 15: כ"ב קט"ו: דה"ה)
(7) (ב"מ 15: כ"ב קט"ו: דה"ה)
(8) (ב"מ 15: כ"ב קט"ו: דה"ה)
(9) (ב"מ 15: כ"ב קט"ו: דה"ה)

הנהגות הב"ה

(6) (ב"מ 15: כ"ב קט"ו: דה"ה)
(7) (ב"מ 15: כ"ב קט"ו: דה"ה)
(8) (ב"מ 15: כ"ב קט"ו: דה"ה)
(9) (ב"מ 15: כ"ב קט"ו: דה"ה)

כל גגות פרק תשיעי עירובין

ז.

עין משפט
ג' מצוה

א (טו"ש"פ א"ח"ט פ"ט שט)
פ"ק [3]:

רבינו חננאל

אלא לנשור ביהמה הוא
דעבר, שמי (ביתוס)
(אמרת) בגג שורא רשות
היחיד ושתי אמות בפסור
שורא כרמלית כ"ו, בני
רמי בר חמא שמי אמות
בגג ושמי אמות
באכסדרא, כיון דמגג לגג
אסיר, מגג לאכסדרא נמי
אסיר כ"ו, ועלתה בחיקו,
בעי דב ביבי בר אביו שמי
אמות בגג ושמי אמות
בחורבה מיהו, אמר רב
כחנא לאו היינו בעיא
דרמי בר חמא ועלתה
בחיקו, אוקיפ רב ביבי
בר אביו, רב כחנא מאחר
אמי נמי, כלומר הנה הוא
בא ומיריב, אכסדרא רב
חזיא לדירה כ"ו, ועלתה
גם זו בחיקו, גגן השוין
ל"י מאיר, דמיני כל גגות
העיר רשות אחת, וגג
והיחיד לרבנן, דהגן רב
אחר רשות לעצמו, רב
אמר מותר לטלטל בכולו,
דהבא מינכרא מילתא
(מיתוקן)
מחיצתא, ואמר, גוד
אסיר מחיצתא, ולא רמי
לגג בין הגגין, (ט"ו) דה"ה
לא מיתוקן ולא (מיתוקן)
(מיתוקן) מחיצתא רכל גג
וגג, לפיכך אמר רב חסם
אין מטלטלין בו אלא
בארבע אמות, ושמואל
אמר הבא בגגן השוין
ל"י מאיר, ובגג יחיד
לרבנן, אין מטלטלין בהן
אלא בארבע, מאי
(טעמא) משום דהגן גגין
הווין להו יתר מביית
סאתים, והני מחיצות
למטה עבדין, למעלה לא
עבדין, והווין כקרקפ
שלא הוקף לדירה, וכל
קרקפי יתר מביית סאתים
שלא הוקף לדירה אין
מטלטלין בו אלא בר, וכן
קאמינא בגג בין
הגגין מותר לטלטל
בכולו, בגג ישיב בו בית
סאתים, אבל ביח מביית
סאתים לא, וכן חלקו
בספיקה רב אמר מותר
לטלטל בכל הספיקה,

ברמלית ור"ה" קסביעא ד"ה, וכגון שהעמוד מופלג מן הגג ד'
דלי כסמון לו לא היה עמוד רה"י דנפך נמילולו
לגג וכגון דמי אכל כשהוא מופלג אסור א"ע" דדך למעלה מעשרה
משמשה דהו מקום פטור מ"מ אסור להחליף ואפילו מאן דשרי לעיל
הכא מודה כיון דלחן נח במקום פטור:

אלא ב' אמות בגג ושתי אמות
באכסדרה כהו, פירש
נקוטנרס ע"ג מקרה של אכסדרה של
נעלים אחריים יותר מבית סאתים
דהשחא הו ליה כרמלית אכל מוך
אכסדרה לא רחא לפרש דמיון דמקורה
לא הו כרמלית כמה שהוא יותר
מבית סאתים כדמוכח בפרק עושין
פסין (לעיל דף סה), דלמך קרקפ יותר
מבית סאתים וקירה זו בית סאה
כו' ומיבעיא ליה באכסדרה דלא שייך
זה כל כך כשם שדיוקן חלוקין למטה
וכמר הכי כגו בחורבה דחוי' לדירה
טפי וכעי נמי בגג דחורבה כמו
באכסדרה ומלשון הקוטנרס משמע
דבחורבה לא בעי בגג (ו) אלא בקרקע
החורבה ור"ת פ"י ב' אמות בגג לדירה
רה"י וב' אמות נעמוד שהוא כרמלית
שאינו גבוה ו' והוא רחב ד' ומשיבא
לגג כרה"י משום דמהני ביה עירוב
לטלטל בקולו ולא הו כשאר כרמלית:
או דילמא כיון דמגג נמי אסיר
פ"י נקוטנרס וטעמא
דרבנן משום דקפדי אשינו נעלים
קלת קשה דלקמן (א): אמרינן גג וחצר
ומרפסת רשות אחת לרבנן משמע
אע"פ שהן של נעלים הרבה:
ושמואל אמר אין פטלין בו
אלא בר, פ"י נקוטנרס
והא דקאמר ר"מ רשות אחת היינו
לטלטל ב' אמות בזה וב' אמות בזה
אע"ג דלפי המסקנה דמוקי שמואל
ביתר מבית סאתים אחי שפיר דאיכא
לאוקומי ממני' דלא הו יותר מבית
סאתים מ"מ הוצרך לפרש הקוטנרס
למאי דסקא דעמיה השחא:

קשיא רב אדרב, דס"ד דכלא
מינכר מחילה איירי דלי מינכר מחילתא לא היה שמואל אומר אין
מטלטלין בו אלא בארבע: **הבא** דהו יתר מביית סאתים, ולא
אמרין גוד אסיר ל' מאיר בגגין הרבה אלא במחיצות החיצונות כיון
דכולן רשות אחת הן אע"ג דלענין כלים ששכחו בבית אינו רשות
אחת ואמרין גוד אסיר לשמואל ואם תאמר כיון דשמואל חשיב גג
כקרקפ לאסור ביתר מבית סאתים אם כן בבית סאתים או בפחות
נמי יחשב כקרקפ בית סאתים שלא הוקף לדירה ויאסר לטלטל מגג
לחצר לרבנן כמו מקרקפ לחצר ולקמן (א). אמר' דלרבנן גג וחצר רשות
אחת וקרקפיות רשות אחת וי"ל דדירה גג הויה טפי דירה מבקרקפ
לענין כשאינו יותר מבית סאתים: **איתמר** פגינה, מיתריה מבית
סאתים איירי כדפי' נקוטנרס ופליגי אי חשיבי מחילה דקפינה כמקופת
לדירה אי לא אכל בפחות מבית סאתים לכולי עלמא הויה מחילה
ומטלטל בה דהא נעשה כולה כד"א דפסקי רב ושמואל כרבנן גמליאל
כספיקה נפ' מי שהוציאוהו (לעיל דף מ): ואי אפילו בפחות מבית סאתים
אין מטלטלין בה אלא כד' לא היתה נחשבת כד"א כמו בשבת (ו) בתל
ונקע דדוקא מד' אמות ועד בית סאתים אכל יותר מבית סאתים לא:
דהא

וקאמרין בזה גוד אסיר הלכך ל' מאיר דמשיי להו חצר רשותא ליכא דליכר דהא מחיצות חיצונות אינן להו והו כולה כחד גג מוקף מחיצות
וכן גג יחיד לרבנן: **ה"ה** הסם לא מינכר מחילתא הכא מינכר מחילתא: **הסם** ליכא יותר מבית סאתים, כיון דלית ליה לשמואל גוד אסיר
אף במחיצות שביניהם ואע"פ שאין ניכרים ופלוגמיהו קמיימא אליבא דרבנן היא דמשוו לכל חד רשותא באנפי נפשיה הו כל גג וגג מוקף
כפי עצמו וכולל חצר ליכא יותר מבית סאתים אכל הכא (6) דפלגין אליבא דר' מאיר דמשיי לכולהו כחד וכולן יתירין במחיצות חיצונות
יש כאן יותר מבית סאתים והיקף זה גוד אסיר אינו היקף לדירה דהיך מחיצות של מטה אף על פי שנעשו לדירה למטה עבדין לדור
בחללן למטה ולא לדירת גג הלכך כי מסקינן להו הו מוקף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה וגג יחיד לרבנן נמי דאיכא
טפי מבית סאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר: **מומר** לטלטל ככולהו, ואפילו ישה יותר מבית סאתים דהוקף לדירה הו:
להכריח

לנשורי תרביצא עבידא. וסילק עצמו מן הגגין: **ב' אמות בגג** (ו).
כרס סבירא ליה דלמך גג שנין הגגין אין מטלטלין בו אלא כד'
דאסרי אהדי: מהו. לטלטל מאחת מהן לעמוד העומד ברה"ר סמוך
לו גבוה ו' ורחב ד' כרמלית ור"ה" קא מיבעיא ליה. כדמיה. כלומר

פסיעא דאסיר דהא גג כרמלית הוא
כדאמר' אין מטלטלין בו אלא כד' ועמוד
רה"י: **ורמי בר חמא אגב חורפיה**
כו'. הש"ס קאמר ורמי בר חמא נמי
ודלי לא ליבעי ליה למיבעי הכי אלא
אגב חורפיה מיהר בשאלתו ולא עיין
כה יפה: **והכי הוא דמיבעיא ליה ב'**
אמות בגג. שנין הגגין: **וב' אמות**
באכסדרה. של נעלים אחריים ע"ג
תקרה של אכסדרה יותר מבית סאתים
ואין לה מחילה ואין לה פי תקרה
דמימא יורד וסותם דעבידא כי
אוריאל בשפוע כגגין שלנו וכדאמרן
בעושין פסין (לעיל דף סה): דהשחא הויה
לה נמי כרמלית מהו לטלטל מזה
לזה: **חדא רשותא הוא**. ואף ע"פ
שלישן של איש אחד אין כחם חלוק
רשותא ואפי' לרבנן דלא דמו לשני
גגין דהסם איכא דיוקן למטה כשניהם
וי"ל כשם שיש חלוק רשות למטה
בנחים כך יש חלוק למעלה דחלוק
למטה סליק ואילו לעיל אכל
באכסדרה ליכא למימר הכי: **או**
דלמא כיון דמגג נמי אסיר. טעמיהו
דרבנן משום דקפדי אשינו נעלים
הוא ומגג לאכסדרה נמי: **בחורבה**.
של אחריים ופסולת לרה"ר דהויה נמי
כרמלית כגג בין הגגין: **לאו היינו**
דרמי. מה בין חורבה לאכסדרה: וכי
מאחר אפילו וגללי. מפי אחר באתי
ומתקמי בשאלה ששאלה אחר באתי
לקמה כדמיה: **מאי קא מיבעיא**
ליה. הא לא דמי לגג ואסיר: **אם**
סימני נומר קאמר. כלומר לא
פסיעא לרב ביבי דמיהו חורבה חויה
לדירה ולא פסיעא ליה נמי דמיהו כי
אכסדרה דהא עדיפא מינה פורתא
ובא להוסיף על שאלתו של רמי בר
חמא על ידי אחי' והכי קאמר אס

פסיעא לרמי בר חמא דשרי הכא מאי הסם הוא לאכסדרה לא חויה
מדי לדירה אכל חורבה חויה לדירה בחיקון מועט או דילמא כו':
גגין השוין. שאין בהן גג גבוה מחבירו עשרה ויש הרבה סמוכין יחד:
לר"מ. דמשיי להו כולהו חצר רשותא ולא אסרי אהדי: וגג יחיד
לרבנן. שאינו סמוך לאחרים דאפילו לרבנן ליכא דליסר עליה: **ושמואל**
אמר אין מטלטלין בו אלא כד'. והא דקאמר ר' מאיר רשות אחת הן
לטלטל ב' אמות בזה וב' אמות בזה, וטעמיהו דרב ושמואל מפרשא
ואזלא: **קשיא רב אדרב**. דא"ר לעיל (פט). בגגין השוין לרבנן דאסרי
אהדי אלא לא אמר גוד אסיר מחיצות שביניהם להיות מובדלת ה"י
בגגין השוין לר"מ נהי נמי דהא לא אסר אחריה דחדא רשותא משוי
להו מיהו בני רה"ר העובדת לפניהם ולאחריהם ולאידי החיצונות אמאי
לא אסרי עלייהו הא ליכא מחיצות לגגין ומחיצות תחתונות אמר רב
דלא מהני להו וכן בגג יחיד לרבנן ליתסרו עליה בני רה"ר ותצירות
שביניהם הויה מוכסות בגגין. בין גג לגג לא אמרינן גוד אסיר דלא מינכרן
מחילתא דהא מפתחות בגגין הלכך כיון דאמרין רבנן יש חלוק רשות
למעלה וגוד אסיר נמי כפי הני לא אמרי הרי הן פסולים כל אחד
לרשות האסור לו לפיכך אסור לטלטל בו: אכל הכא מחיצות מינכרן
וקאמרין בזה גוד אסיר הלכך ל' מאיר דמשיי להו חצר רשותא ליכא דליכר דהא מחיצות חיצונות אינן להו והו כולהו כחד גג מוקף מחיצות
וכן גג יחיד לרבנן: **ה"ה** הסם לא מינכר מחילתא הכא מינכר מחילתא: **הסם** ליכא יותר מבית סאתים, כיון דלית ליה לשמואל גוד אסיר
אף במחיצות שביניהם ואע"פ שאין ניכרים ופלוגמיהו קמיימא אליבא דרבנן היא דמשוו לכל חד רשותא באנפי נפשיה הו כל גג וגג מוקף
כפי עצמו וכולל חצר ליכא יותר מבית סאתים אכל הכא (6) דפלגין אליבא דר' מאיר דמשיי לכולהו כחד וכולן יתירין במחיצות חיצונות
יש כאן יותר מבית סאתים והיקף זה גוד אסיר אינו היקף לדירה דהיך מחיצות של מטה אף על פי שנעשו לדירה למטה עבדין לדור
בחללן למטה ולא לדירת גג הלכך כי מסקינן להו הו מוקף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה וגג יחיד לרבנן נמי דאיכא
טפי מבית סאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר: **מומר** לטלטל ככולהו, ואפילו ישה יותר מבית סאתים דהוקף לדירה הו:
להכריח

